

Rövid észrevétel Tamás Gáspár Miklóshoz

2013 augusztus 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

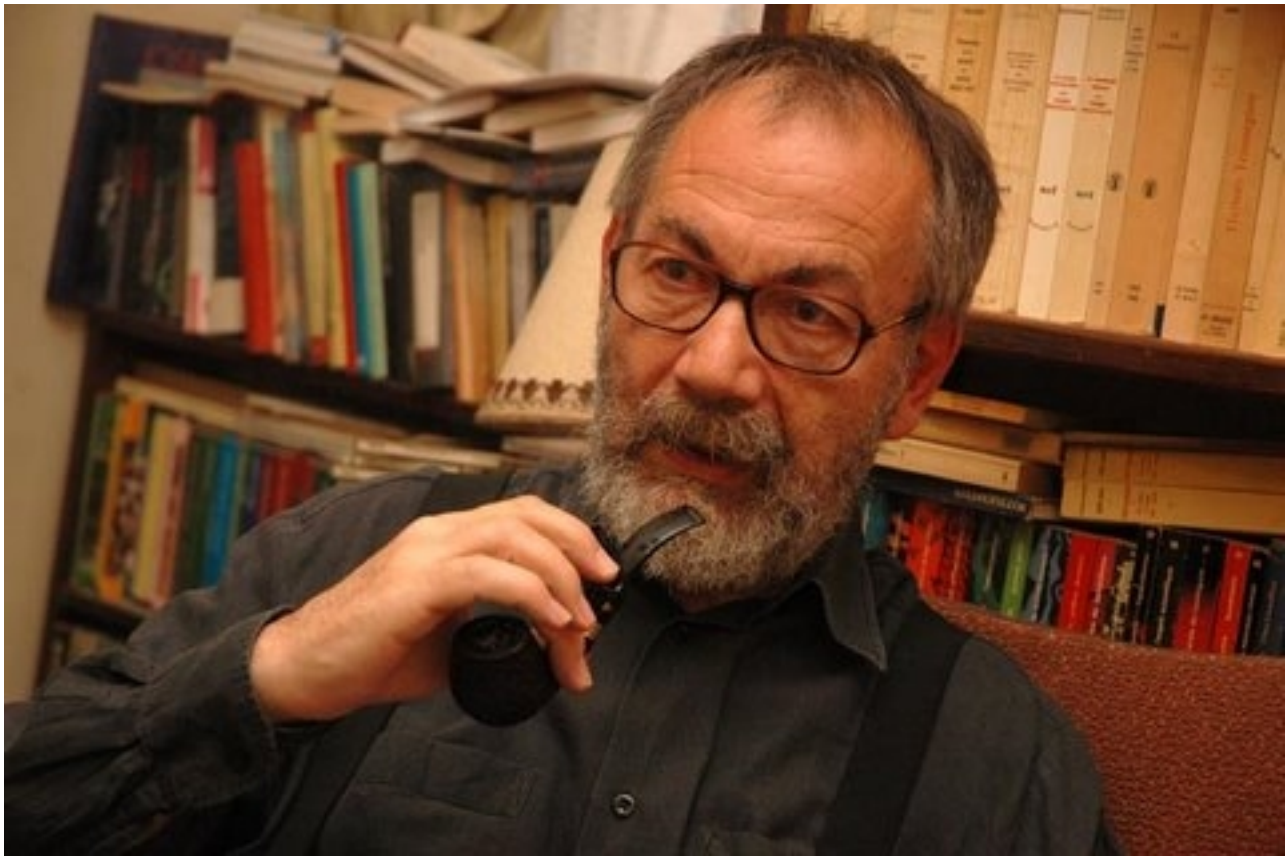
Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Tamás Gáspár Miklós beállt a Médiahatóság élére kinevezett Karas Mónikát gyalázók sorába. Mégpedig anélkül, hogy a szimpla gy?lölködésen túl akár csak egyetlen érdemi gondolat is született volna a tárgyban az ?, különben nagyon okos fejében.

S?t, ráadásként még mostani kenyéradóit, a HVG alapítói munkatársait kényszeríti restelkedésre.

Ez lenne az egykori magyar filozófus fenomének sorsa? Heller Ágnes szárszói fellépése után jön Tamás Gáspár, aki az el?bbi emlékezetes „polgárpukkasztó viselete" helyett légb?l kapott, sült butaságokkal teszi hiteltelenné egykori, valóban figyelemre méltó tudományos munkássága eredményeit. Tamás Gáspár láthatóan hevenyészve, végiggondolatlanul összekapott HVG-s publicisztikájában azt veti legel?ször is a mostani ellenzék szemére, hogy az már semmire sem tud figyelni, csak Orbán Viktorra. Ami persze tény, hiszen éppen a Magyar Narancs egy magát h?ségesnek mondó olvasója reklamált emiatt a legutóbbi számban, hiszen ebben az évben már hétszer szerepelt a miniszterelnök a címlapjukon, annak minden, az „ügyre" nézve szerinte káros következményével együtt.

Egyébként, folytatja Tamás Gáspár, balga módon csak azt róják fel a frissen kinevezett „médiacárn?nek", hogy ügyvédként a miniszterelnököt és annak legközvetlenebb munkatársait képviselte perekben.

Pedig volt ? a Magyar Nemzet, a Lánchíd Rádió és a Hír TV jogi képvisel?je is, folytatja a filozófus-publicista, azaz mindezen médiumok vezet? tisztségvisel?je, tódít jókorát a tényeken, valamiféle cégvezet?i szerepnek mutatva a szimpla ügyvédi megbízatást.

De mindez mer? apróság, jön el? a farbával Tamás Gáspár, ahhoz képest, hogy Karas dr. 1985-t?l a Lapkiadó Vállalatnál dolgozott, amely cég szerinte közvetlen pártirányítás alatt állt, és amelynek jogi osztályán, ugyancsak szerinte, csakis a legeslegmegbízhatóbb káderek tevékenykedhettek. Ezért, folytatódik a filozófusi szitokáradat, „a Lapkiadó Vállalat - már fogalma szerint is - a sajtószabadság ellenkez?je, hiszen egyesítette magában a pártos sajtóirányítást és a cenzúrát. Ez azért döbbenetes el?élet valakinek, aki az Európai Unió egyik többpártrendszer?, parlamentáris, alkotmányos államának a médiaügyeit lesz hivatva irányítani."

Idézet vége, ez itt az elképedés ideje, hogy a maga függetlenségére, pontosságára oly büszke filozófusunk ekkora szamárságra ragadtatta magát dühödt indulatában. De haladjunk sorjában, a tények mentén. Karas Mónika 1985-ben szerezte jogi diplomáját, tehát mindenfajta el?élet nélkül került ugyanabban az évben egy kiadóvállalat jogi osztályára sokadik jogásztanoncnak. Egyébként ez a kiadó adta ki a Hazafias Népfront lapjait, egyebek mellett a rendszerváltásban élenjáró Magyar Nemzetet is. Persze, ahogyan minden állami intézményt, úgy ezt is felügyelte a Párt (MSZMP). Ám ha volt kiadó, amely közvetlenül, nevén nevezve is a Párt szócsöve volt, akkor az éppen az

egykori Hírlapkiadó Vállalat, többek között a HVG el?dje, vagyis a Heti Világgazdaság kiadója volt.

Ha ugyanis Tamás Gáspár szerint a (népfrontos) Lapkiadó jogi osztályán csak a legeslegmegbízhatóbb jogászgyakornokok tevékenykedhettek, akkor vajon mi volt a helyzet a párt saját kiadójának lapjainál, ott is az újságíróknál, f?szerkeszt?t?l lefelé? A választ, miel?tt a múltban kurkászásba meggondolatlanul belekezdett, mostani és egykori HVG-s kollégáitól megtudhatta volna Tamás Gáspár. Mondjuk az alapító f?szerkeszt? (amúgy egykori MSZMP tag) Vincze Mátyástól, a legutóbbi kormányváltásig az MTI vezérigazgatójától, és a többi, 1979-t?l a lapnál máig ott dolgozó régi embert?l.

Akik most két dolgot tehetnek: nem vesznek tudomást szerz?társuk állításairól, ?t magát és írásait emlékeik süllyeszt?jébe hullajtva. Vagy kiállnak és bátran megvédik magukat. És persze az ezek szerint minden alap nélkül támadott Karas Mónikát is. Ahogyan az egy szabad ország szabad sajtójának erkölcsös munkatársaihoz egyébként illik.
hetivalasz.hu - Michnai Attila

Ajánló